

záložny v B., zapsaného společenstva s ručením obmezeným, jejímž členem byl stěžovatel, je podle čl. 25, čís. 3 stanov a podle svého zásadního postavení, jak je normuje § 24 zákona o společenstvech výdělkových a hospodářských ze dne 9. dubna 1873, čís. 70 ř. z., povinna bdíti nad vedením podniku se strany představenstva a za tím účelem jest oprávněna v každé době nahlížeti do knih a spisů společenstva, revizovati pokladnu a, vyšly-li by najevo nějaké nesprávnosti, učiniti veškerá opatření, nutná k zajištění společenstva. Dozorčí rada je tudíž pod osobní odpovědností (poslední odstavec § 24 zmíněného zákona a čl. 25, čís. 3 stanov) povinna dohlížeti na představenstvo v tom směru, aby plnilo povinnosti, uložené mu zákonem a stanovami, a, pak-li by představenstvo svým povinnostem nedostálo, učiniti veškerá nutná opatření na místo představenstva. Hledíc k všeobecnému znění § 486 c) tr. z. je též bezpodstatný poukaz zmatečnité stížnosti, že rozhodnutí čís. 4867 Sb. n. s. tr. se zabývá jen akciovou společností

Stížnost je na omylu, míní-li, že nalézací soud vychází z právního názoru, že jde o solidární odpovědnost členů dozorčí rady. Nehledíc k tomu, že podle § 23 zákona čís. 70/1873 ř. z. ručí solidárně jen členové představenstva společenstva, kteří jednají mimo meze svého příkazu nebo proti předpisům tohoto zákona nebo společenstevní smlouvy, za škodu tím vzniklou, nevyhledává se vůbec po trestní stránce k naplnění skutkových podstat přečinů podle § 486, čís. 1 a 2 tr. z. solidární odpovědnost pachatele. Tím pak, že rozsudek uvádí, že stěžovatel ručí i za svémocné jednání toho kterého činitele společenstva, pokud se jednání tomu nevzepřel a neusiloval o to, aby tomu bylo čeleno, míní nalézací soud v souvislosti s dalším údajem rozsudku, že se stěžovatel nestaral řádně o svoje povinnosti jako dozorčí orgán záložny, nedocházejí dochvilně do schůzí, že stěžovatel sám neplnil povinnosti své ze stanov a ze zákona plynoucí.

Okolnost, že stěžovatel jako člen dozorčí rady neměl schopností, jichž bylo třeba, a že nečetl stanovy záložny, nemůže stěžovatele ospravedlniti, neboť právě již tím, že někdo vezme na sebe funkci člena dozorčí rady, ač ví, že jí nebude moci zastávati proto, že svými znalostmi na ni nestačí, je naplněn zákonný znak nedbalosti podle § 486, čís. 1 a 2 tr. z., dojde-li důsledkem toho k následkům v tomto zákonném ustanovení předpokládaným. Měl-li stěžovatel za to, že není s to, aby zastával řádně funkci jako dozorčí orgán záložny, měl z toho vyvoditi patričné důsledky a neseťvati ve svém zmíněném úřadě. V tomto směru není hmotněprávní důvod zmatečnosti podle čís. 9 a) § 281 tr. ř. opodstatněn.

Čís. 6080.

Odpor předpokládá, že obžalovaný uznává formální přípustnost kontumačního rozsudku a omlouvá jen, že se nedostavil k hlavnímu přelíčení.

Vytýká-li obžalovaný v odporu, že bylo hlavní přelíčení provedeno v jeho nepřítomnosti proti předpisu § 427, odst. 1 tr. ř., provádí tím jen zmateční stížnost (§ 281, čís. 3 tr. ř.).

Porušení předpisu § 427, odst. 1 tr. ř. tím, že obžalovaný nebyl vůbec obeslán, nemůže býti napraveno tím, že jeho obhájce souhlasil s provedením hlavního přelíčení v jeho nepřítomnosti.

(Rozh. ze dne 20. prosince 1937, Zm II 525/37.)

Srov.: k odst. 1. rozh. čís. 365 Sb. n. s.
k odst. 2. rozh. čís. 1947, 3718 Sb. n. s.
k odst. 3. rozh. čís. 2819 Sb. n. s.

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu, jímž byl stěžovatel uznán vinným přečinem podle § 24, odst. 1 zák. č. 9/1924 Sb. z. a n., zrušil napadený rozsudek jako zmatečný a vrátil věc nalézacímu soudu k opětovnému projednání a rozhodnutí.

D ů v o d y:

Do rozsudku vynesného v jeho nepřítomnosti podal obžalovaný včas odpor a provedl zmateční stížnost. Jak v domnělém odporu, tak ve zmateční stížnosti, opřené o důvod zmatečnosti podle § 281, č. 3 tr. ř., uplatňuje obžalovaný, že proti předpisu § 427, odst. 1 tr. ř. bylo hlavní přelíčení provedeno za jeho nepřítomnosti, ačkoli mu obsílka k hlavnímu přelíčení nebyla doručena. Vpravdě provádí obžalovaný touto námitkou jen zmateční stížnost a nikoliv odpor, neboť neuznává formální přípustnost kontumačního rozsudku, omlouvaje jen svou neúčast na hlavním přelíčení, nýbrž vytýká rozsudku zmatečnost podle § 281, č. 3 tr. ř. nastalou porušením velícího předpisu § 427, odst. 1 tr. ř.

Napadený rozsudek je skutečně uvedeným zmatkem stížen, neboť ze spisů vysvítá, že obsílka k hlavnímu přelíčení byla sice doručena obhájci obžalovaného, leč nikoliv obžalovanému samému; § 427 tr. ř. uvádí pak osobní obeslání obžalovaného k hlavnímu přelíčení mezi předpisy, jichž šetření káže zákon výslovně pod následky zmatečnosti, a rovněž § 281, č. 3 tr. ř. uvádí v tom směru nešetření předpisu § 427 tr. ř. jako formální důvod zmatečnosti. Při tom je bez významu, že obhájce obžalovaného s provedením hlavního přelíčení v nepřítomnosti obžalovaného souhlasil, neboť tím nemohla býti uvedená vadnost postupu nalézacího soudu napravena.

Bylo proto a hledíc k tomu, že není nepochybně patrné, že formální vada právě zmíněná nemohla na rozhodnutí působiti způsobem stěžovateli nepříznivým (§ 281, posl. odst. tr. ř.), důvodné zmateční stížnosti vyhověti a uznati právem, jak uvedeno.